

Goed dat je onze QR inscande.

We geven graag wat informatie over Antonius,
over de groepen die meedoen aan de processie,
en over de geschiedenis

Houd je telefoon horizontaal en scroll verder naar beneden

Even kort iets over
de H. Antonius
van Padua

Antonius wordt steevast voorgesteld als een jonge man -hij werd maar 36 jaar- zonder baard, in Franciscaans habijt, blootvoets of met sandalen.

Oorspronkelijk droeg hij alleen een boek in de hand. Vanaf de 15 de eeuw is de lelietak (maagdelijkheid) het attribuut, soms een kruisbeeld (predikend) en een vis (evenknie van de H. Franciscus, die met vogels wordt uitgebeeld). Ook wel eens een monstrans, waarin de H. Hostie wordt bewaard.

En naast hem een knielende ezel.

Toch wordt hij meestal voorgesteld met het Jezuskind op zijn arm, die op een gesloten of open bijbel staat of zit.

Het Achelse beeld stelt hem voor met in de rechterhand de lelietak en op de linkerarm het Christuskind op een gesloten boek. De ezel ligt aan de voeten van Antonius.

Bij het eeuwfeest in 1920 was het beeld voorzien van twee zilveren kronen en droeg Antonius een stola waar onderaan aan beide zijden een kruis was ingenaaid..

Uitleg bij de
groepen van
onze
processie

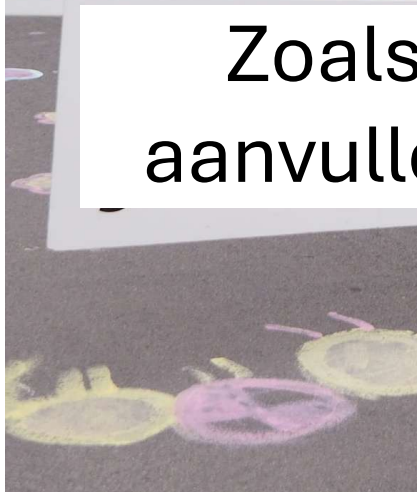

Processie vormen,
dat is onderweg zijn.
Dat is een optocht houden,
een pelgrimstocht
van mensen door de tijd.

Voorop het processiekruis.

Zoals de kleuren van de regenboog elkaar aanvullen en een breed palet vormen, zo geeft onze verscheidenheid kleur aan deze processie.

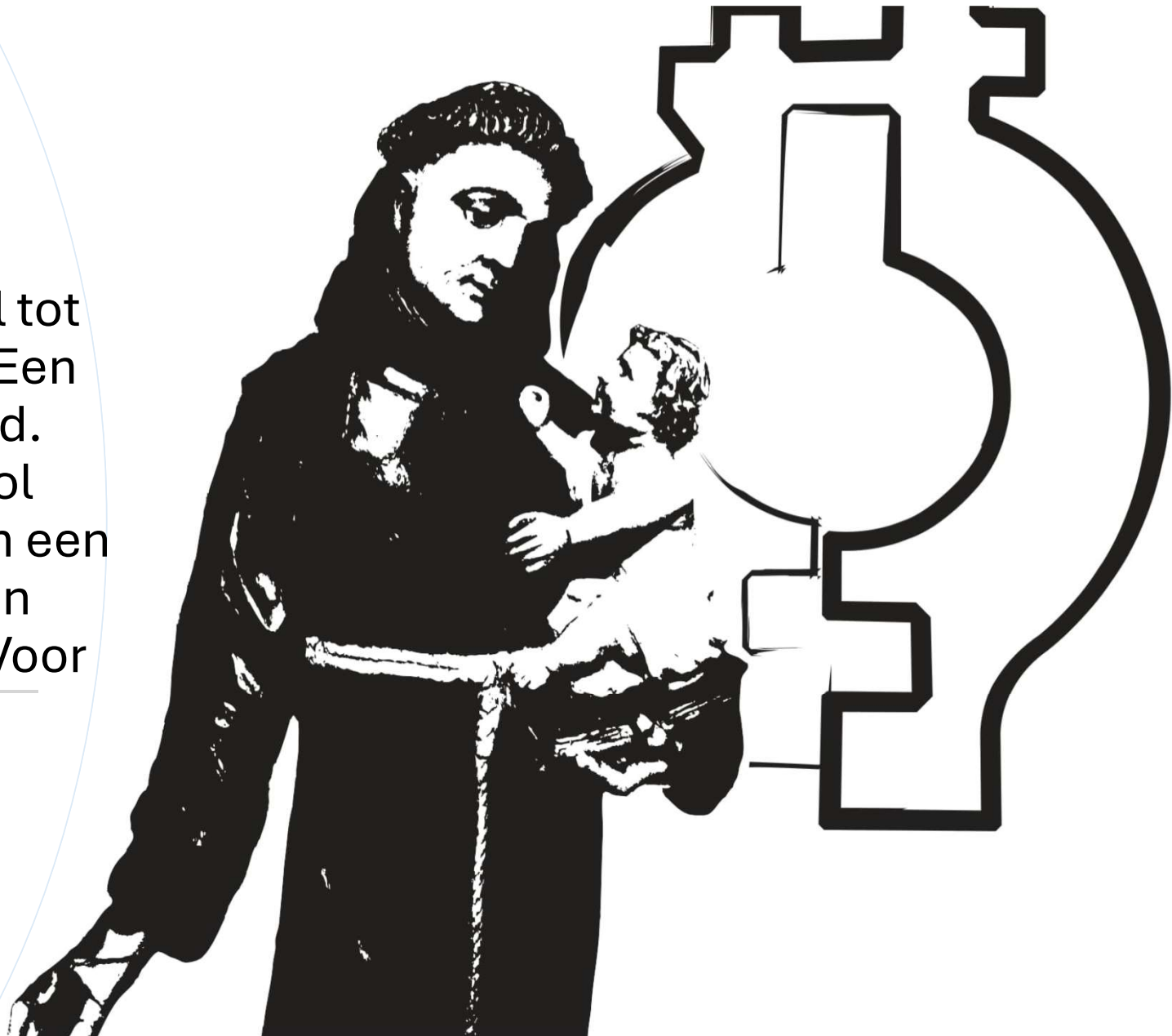

We beleven vandaag onze Achelse eigenheid,
deze voormiddag rond Antonius,
straks rondom de dorpsfontein.

Wees welkom en voel je thuis!

Op een dag als vandaag komt ons dorp helemaal tot leven. Achel viert feest. Een processie wordt gevormd. Figuranten nemen hun rol weer op. Voor sommigen een uitnodiging, voor anderen blijft het een uitdaging. Voor velen is het een vanzelfsprekendheid. Ze willen erbij zijn.

1/4

—

Wij komen samen
als zoekende
mensen.
Als koppel of als
alleenstaande.
Sterk of zwak van
lichaam of geest:
Wij zijn zoekende
mensen.

2/4

Wij dragen met ons
mee: Christus als ons
dagelijks brood, ons
grootste sacrament.
Het dagelijks brood
breken en delen, het
dagelijks leven delen.
Voor gelovigen geeft
dat het leven een
diepere zin.

3/4

—

Waar lief en leed
gedeeld kunnen
worden, waar hoop
en vertrouwen
vermenigvuldigd
worden, daar wordt
het leven als een
zegen ervaren.

4/4

Ritme en muziek komen pas echt tot leven, te midden van een gemeenschap. De stap van onze Koninklijke Fanfare Kempensbloei en van het trommelkorps is vandaag wat trager. De toon nodigt ons wat meer uit, om tot rust te komen.

Het processievaandel behoort tot de oudste voorwerpen die worden megedragen. Het werd vervaardigd rond 1820.

Het werd gerestaureerd eind jaren 1970.

Was de komst van een klooster van de Franciscanessen in Achel louter toeval? Of sloot het aan bij wat tussen de mensen al aanwezig was?

Een gevoeligheid voor wat dieper zit?

Een openheid voor wat verder brengt.

Vrome vrouwen beelden de devotie uit waarop de Franciscanessen later verder bouwden.

Pastoor De Haan liet het **beeld van de H.-Antonius** van Padua in 1819 in de rechterbeuk van de parochiekerk plaatsen. Doorheen meer dan 200 jaar was die plek een plaats waar mensen terecht konden om er een kaarsje te laten branden, om er een gebed te prevelen:

*Sint Antonius Goede Vrind,
help dat ik
mijn diepste waarheid vind.*

De Heilige Antonius van Padua was voor onze voorouders een gids tijdens het leven. Waarom zou hij dat vandaag niet meer kunnen zijn voor ons?

We zijn allemaal **zoekend en onderweg**.

Allemaal kunnen we dingen kwijt geraken, de moed verliezen en, erger nog: mensen die ons dierbaar zijn. Antonius wil ons helpen met verlies te leven.

Wij zijn geen dolers maar pelgrims....

Antonius verwijst naar Jezus van Nazareth die verkondigde: “Doe zelf aan een ander, waarvan je wil dat het voor jou wordt gedaan.”

Die leefde zelf deze gulden regel voor en daagde als Christus de geschiedenis uit, tot op vandaag.

“Wees mens voor de mensen.”

3/5

Dezer dagen kloppen aan onze grenzen
zoekende mensen aan.
Op de vlucht voor oorlog en op zoek naar
rechtvaardigheid... Mensen die lijden
onder de klimaatopwarming.
Ze bevragen ze ons geweten en onze
samenleving.

Radeloos als ze zijn, en tegen beter weten in,
leggen ze hun lot in de handen van
mensensmokkelaars.

De opsomming van
'wat zij meenamen'
toen hun huis,
hun hebben en houden
vernietigd werd,
spreekt tot de verbeelding

Ponee hield van de zee. Als kind al. Maar... voor haar zal de zee nooit meer een speelplek zijn, maar de plek waar ze, in het donker, vier uren lang, met zestig anderen, op rond dobberden. De volle zee, waar ze een paar keer moesten overstappen in een andere sloep, of je nu kon zwemmen of niet kon zwemmen...

Zonder hulp had Ponee nooit het bootje kunnen schilderen: de herinnering deed haar compleet blokkeren.

Het enige wat ze bleef zien, was de houten vloer.

Dit vuur werd aangestoken aan de Paaskaars, de vlam van liefde, hoop die ons leven.

Vertegenwoordigers van groepen en verenigingen laten het vuur harder branden.

Paus Franciscus riep 2025 uit tot jubeljaar, onder de titel “Pelgrims van Hoop”

In verschillende taferelen
leren we Antonius kennen
als mens naar Gods' hart

Antonius, de kindervriend

wordt omringd door de Eerste Communicanten met hun ouders

“Wie niet wordt als kinderen, ...”

Wie niet in alle eenvoud kan openstaan voor het wonder...

zal ook nooit iets van het wonder kunnen ervaren...

De **Chiro** draagt een kruis met als opschrift: **het kruis van ieder huis.**

Dat is: het leed van ieder hart. Het verdriet om de veel te vroeg gestorven vriend, de zorg om de zieke moeder, het heimwee naar het nooit geboren kind. Het kruis is zwaar, maar wordt gedragen door sterke armen. Gedeelde smart is halve smart.

Door in vriendschap elke zondag met elkaar samen te komen, is voor de Chiro een zondag niet zomaar een zondag.

“Waar uw schat is, daar zal uw hart zijn.”

Er is een verhaal over Antonius dat gelinkt is naar dit bijbelvers. De vraag voor ons vandaag is: Wat is onze rijkdom? Waar ligt ons hart verborgen? Is dat enkel in materiële dingen, of ook in onze manier van samenleven?

De Chiro draagt ook **“het kruis als teken van heil”** mee:

“Je eigen ik wegcijferen”, “iets van jezelf opofferen voor je medemens”, “zorg dragen voor je medemens, al vergt dat heel wat je tijd...”

Het zijn keuzes die van jou een ander mens maken. Dan ben je geloviger dan je er soms zelf erg in hebt. Want ... Daar alleen kan vriendschap wonen, daar alleen wordt het leven goed. Waar men stil en ongedwongen alles voor elkander doet

Antonius, de leraar

Antonius bracht de Blijde Boodschap bij veel gewone mensen. Opgeleid als Augustijner monnik, koos hij voor de nieuwe beweging van Franciskus, omwille van de soberheid en het leven in armoede. Antonius werd in de pas opgerichte orde van Franciskanen verantwoordelijk voor de opleiding van zijn mede-broeders. Hij wordt omringd door de **bruine paterkes**.

De **vormelingen** dragen het licht met zich mee.
Een kleine vlam die niet gedoofd mag worden.
Een vlam die ruimte verdient, wil ze kunnen groeien.
Allemaal hebben we zorg te dragen voor die vonk van licht
die ieder mens in zich draagt

Antonius wilde als missionaris in Noord-Afrika blijven, maar moest ziek terugkeren Noord-Italië. Hij geraakte daar gekend om zijn welsprekendheid, toen bij een groot feest de predikant niet kwam opdagen. Hij kon grote massa's begeistere, zo bleek. Hij nam geen blad voor de mond en hield zijn toehoorders vaak een spiegel voor.

De kapel in de Bien werd opgedragen aan **Onze Lieve Vrouw van de Vrede**, als belofte tijdens de Tweede Wereldoorlog. Buurtbewoners dragen lelies. Lelies en vrede: beiden zijn ze broos in hun schoonheid.

Geïnspireerd door de **Achelse missionarissen** van weleer, blijven we **verbonden met de hele wereld**. De acties van het missiecomité komen ten goede aan mensen **ver weg en dichtbij**.

Het Zuiden wordt zichtbaar gemaakt rondom de **OLV van Jonge Kerken**.

Met positieve waarden kunnen we bouwen aan een wereld waar plaats is voor iedereen,

Als kerkdorp ontstaan rond het station & als parochie uitgebouwd door de Paters Kruisheren, sluit de gemeenschap van Achel-Statie zich bij ons aan met de **Sjaloomgroep** en met de **FERM-afdeling Achel Statie**.

St.-Odilia kan beschouwd worden als de patrones van Achel-Statie. Bij de sluiting van de kerk van de Statie werd haar beeld overgebracht naar de kerk van het Dorp. Vanaf nu krijgt het haar plaats in de processie, De maquette is van de kapel van de Bremstraat.

Antonius, vriend der armen

St.-Antonius was volgeling van de H.-Franciscus, de man uit Assisi die op zoek ging naar de kern van de Blijde Boodschap met alles wat je aan 'de minsten van de mensen' doet, komt er een stukje hemel op aarde.

Op bordjes staat te lezen voor wie wij vandaag de dag als medemens iets kunnen betekenen.

De oudste kapel van Achel werd toegewijd aan
Onze Lieve Vrouw in de Nood.

Velen kwamen aan Maria hun nood vertellen.

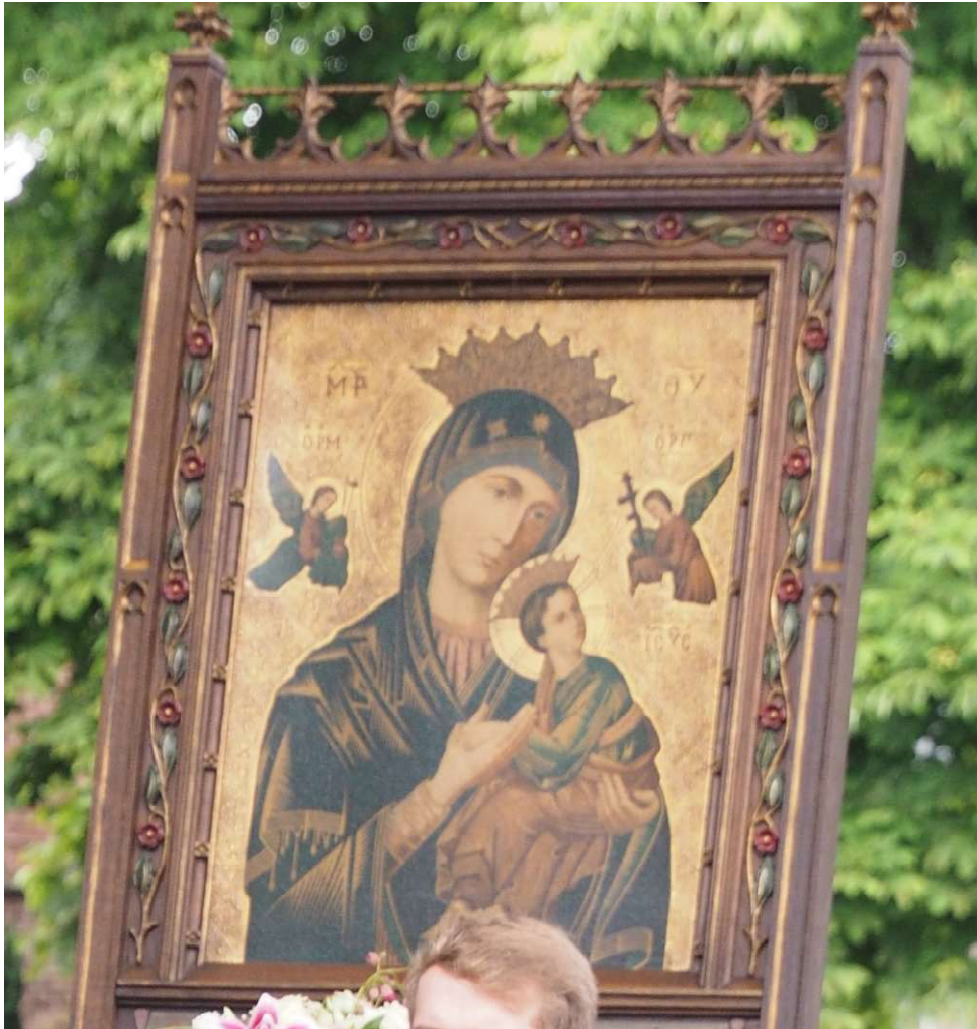
Op de bruiloft van Kana raadde Maria aan

“Doe maar wat Hij u zeggen zal”.

Ze verwees daarmee naar haar Zoon.

Vandaag zegt ze hetzelfde tegen ons.

“Hij kan jou aanspreken
in het diepst van je hart.”

Sinds corona wordt de icoon van **Maria Altijddurende Bijstand** meegedragen.

Tijdens de diepste crises bleef zij een toeverlaat, voor veel mensen. Altijd staan er bij haar kaarsen te branden.

Ons verlangen naar vrede -wereldwijd- is een zoeken naar altijddurende bijstand.

St.-Antonius als verdediger van de Eucharistie.

Jezus, de Christus, is de kern van de zaak:
Gebroken als brood, maar overwinnaar op de dood,
op “de dood die alles scheidt en leegmaakt”
Zijn Pasen is het begin van het
“leven zoals het bedoeld is”, leven in al zijn dimensies.
Leven met eeuwigheidswaarde.

“Zingen is twee keer bidden”.

Zangers van het gelegenheidskoor helpen ons
om twee keer te bidden.

In 1820 verwierf Pastoor de Haan de waardevolle **relikwie** van de Heilige Antonius. Door als parochie een relikwie van de heilige te verwerven, kwam de heilige naar de mensen toe. De devotie die met deze relikwie en het beeld van Antonius in 1820 begon, lijkt klein bier naast de idolencultus die in onze dagen bestaat rond sporttruitjes of platenhoezen. De toekomst zal oordelen over de waarde en de duurzaamheid van het ene, én van het andere!

Met kinderlijke eenvoud en belletjesgerinkel wordt onze aandacht gewekt, met kleurrijke snippers wordt de weg gebaad. Of om het met de woorden van Sint Jan de Doper te zeggen “Hij die na mij komt, is krachtiger dan ik”.

**Het H. Sacrament,
de Hostie** wordt megedragen
als het hart van onze processie.
In het breken van het brood en
het geven van Zijn leven, nodigt
Christus ons uit, om ook ons
leven te delen met anderen.

1/2

Na een moment van stilte
werden we gezegend.
Zegenen is “benedicere”:
alle goeds toezeggen.

Het kan een teken van respect zijn, jouw
teken van respect voor
Gods aanwezigheid in de Communie, dat je
de stilte bewaart.

2/2

De **Schutterij St.-Anna** liet haar vlag en koningszilver zegenen tijdens de processie van 2022.

Schutterijen vormen vanuit traditie de erewacht rond het H. Sacrament.

Vandaag lopen ook voor het eerst de marketentsters mee: vrouwen die voor de bevoorrading zorgen,

Fijn dat u erbij was.

Dat je straks ook zelf weer op weg mag gaan, en blijft zoeken naar de zin van het bestaan. Naar de kern van ons leven en samenleven.

Dat het u en de uwen goed mag gaan!

We wensen aan iedereen een fijne feestdag.

Hieronder krijgt nog wat info over de geschiedenis van onze processie

Foto's : Patrick Van Helden
Tekst : Antoniuscomité

Voor de geschiedenis van de
processie: klik verder

Historiek van de processie in Achel

Onze processie heeft een lange traditie

Toen in 1819 het Antoniusbeeld in de Achelse dorpskerk werd geplaatst en -met een pauselijke goedkeuring- een broederschap werd opgericht, mocht aan het Antoniusaltaar wekelijks de mis opgedragen worden.

Van een processie was er nog geen sprake.

De eerste bewijzen van een processie zijn van de jaren 1890.

In 1893 wordt er een tweede relikwie verworven. Dat wijst op een nood. Eén relikwie was te weinig om alle aanwezigen binnen een haalbare tijd een moment van persoonlijk contact te gunnen.

7 Pelgrims der St. Antonius-Processie, bij het Kapelle. Foto: Archief Heemkundekring Achel

Er was een grote toestroom vanuit Noord-Brabant. Een extra inlegde trein bedevaarders werd halfweg Achel Statie afgehaald door Fanfare Kempenbloei. Na de processiemis en ommegang in de voormiddag, bezochten ze nog de kapel van O.L.V. in de Nood, om 's avonds weer de trein richting Eindhoven te nemen.

1 / Pelgrims der St. Antonius-Processie, bij het Kapelle © Foto: Archief Heemkundekring Achel

De toenmalige media vermelden in de periode 1896-1912 soms meer dan 1000 pelgrims die op de feestdag van Sint-Antonius met de trein naar Achel afzakten. Deze verering kreeg de vorm van een ware bedevaart.

Pelgrims der St. Antonius-Processie, bij het Kapelle. Foto: Archief Heemkundekring Achel

De toestroom naar Sint-Antonius in Achel werd bruusk, maar ook definitief afgebroken in 1914 door het afsluiten van de grens na de inval van het Duitse leger in België.

Intussen was in Nijnsel (NL) met de bouw van de Sint-Antonius van Paduakerk in 1911 een beter alternatief gevonden om de bedevaart voor Sint-Antonius te organiseren.

7 Pelgrims der St. Antonius-Processie, bij het Kapelle. Foto: Archief Heemkundekring Achel

Het meest bekend is de foto van 1902 tijdens de zegening met het H.Sacrament.

1902, dat is dus voor de verbouwing van de kerk en met de toren dus nog in het verlengde van het schip.

Pelgrims tijdens de St. Antonius-Processie, bij het geven van den Zegen met het Allerheiligste

Achel Pelgrims tijdens de St. Antonius-Processie, bij het geven van den Zegen met het Allerheiligste

De processie doorstond de tand
des tijds

© Foto: Archief Heemkundekring Achel

© Foto-Archiv Kees van der Aalst

JAAR VAN HET DORP

Na het Jaar van het dorp in 1978 werden drie 'soorten' bestaande processies samengevoegd: de Antoniusprocessie, de sacramentsprocessie en een Mariaprocesie. Het bracht een nieuwe dynamiek tot stand, onder leiding van pastoor Jan Kwanten (°19 okt 1930 +29 nov 2015) en onder impuls van Adriaan Claassen 'Joan Clus' (°1 apr 1916 +26 aug 2002).

JAAR VAN HET D

Maurice Bonneu

(°14 juli 1937 +30 apr
2024)

had de verdienste om, als
voorzitter van de
middenstandsvereniging

en in samenwerking met
de Achelse verenigingen,

in de namiddag van
processiezondag rond de
fontein een dorpsfeest te
organiseren.

Het concept werd
overgenomen en verder
uitgebouwd tot wat het nu
is, gecoördineerd vanop
de V.V.V..

